

յայտնեց, միւսն ասաց, որ, մի քանի տարի
ծանաշելով Գիտօին, Նրան միշտ համարել է
առողջ դատողութենից զուրկ մարդ, բայց
չէ կարող պնդել, որ նա կատարելապէս խե-
լագար է։ Սկօվել յայտնեց, որ իր խըն-
դիրքի համեմատ վկայ է կանչված այժ-
մեան նախագահ Արտեր։

ՖՐԱՆՏԻՇ

Պատգամաւորների ժողովի մէջ երկու նոր
մինիստրութիւնների համար կրեդիտի հար-
ցը քննելու ժամանակ կարդացվեցաւ պար-
լամենտական մասնաժողովի զեկուցումը, որ
պախարակում էր նոր հիմնարկութիւնների
որոշումը առանց պարլամենտի գիտութեան:
Գամբետաա այդ տոիթով մի փոքր ճառ
արտասանեց: „Ֆեդերալիստները ցանկանում
են սահմանափակել կենտրոնական իշխանու-
թեան իրաւունքները և ֆրանսիան մանր
մասերի բաժանել: Բայց ես և իմ կուսակ-
ցութիւնը միշտ հակառակ կը լինեմք այդ-
պիսի դաղափարների: Ով որ չէ ցանկանում,
որ այժմեան մինիստրութիւնը հաստատի,
թող բացարձակ գործէ: Չէ կարելի շը ցա-
ւել զեկուցանողի մութ մտքերի պատճտ-
ռով: Պատգամաւորների ժողովը կարող է
քննադատել նոր հիմնարկութիւնները, բայց
չէ կարող փոքրացնել հանրապետութեան
նախագահի իրաւունքները: Ճշմարիտ է զե-
կուցանողը խօսում է ապագայի մասին, բայց
նա խորամանկութիւն է անում: Պատգա-
մաւորների ժողովը պէտք է ուղղակի յայտ-
նէ, արդեօք համաձայն է թէ ոչ կրեդիտ
օրոշել նոր մինիստրութիւնների համար:՝
Մասնաժողովի նախագահ և զեկուցանող
բիբօ այնպիսի աջողութեամբ պատասխա-

ՆԱՐԱԿ ԹԻՒՐՔԻԱՅԻՑ

Կ. Պօլիս, 23 Նոյեմբերի

սաց թիբօ, նոր մինիստրութիւնների մասին
հրամանին միմիայն քաղաքական նշանակու-
թիւն տուեց և չի մերժի հարկաւոր կրե-
դիտը, թէպէտ նրանց միապետական շքե-
ղութիւն է համարում։ Այդ մինիստրու-
թիւնների մասին դատելու համար, մաս-

գանձակեցի Եղիազար աղան և թաթէոս բէկը իրանց խումբերով։ Երասխ գետի ափերի վրա և Զարբայիլի անապատներում թափառում են Զաքարիայ իշխանը և պատանի Մօսին իրանց խումբերով։ Զարբայիլի կամրջով այժմ անկարելի է անցկենալ։ Մեծ Գիորդին և փոքր Գիորդին դազանների նման դարան են մտած Զանգէզօրի այրերում։ Մի քանի օր առաջ նրանք, Կօրիսից դէպի Նախիջևան տանող ճանապարհի վրա, կողոպաեցին մեր ովտառորների քարաւանը, որ բաղկացած էր ամելի քան 200 հոգուց։ Լոռէցի Աւթանդիլ գնդապետի մարդիկը և երևանցի կաղօհանէսի մարդիկը այժմ թողել են Նախիջևանի, Դարձագետաղի և Սևանայ լճի կողմերը, անցել են Մուղանջիլի խիռ անտառներում։ Օքուզարաթի ճանապարհո ոռողութիւն փակված է։

առելութիւնը, այդ կը նշանակէ խարել իրան, Եխարելով կորստեան մատնել։ Թշնամին անհամեմատ զօրաւոր է մեղանից։ Մեր զօրքերը նրանց առջևից այնպէս էին փախչում, որպէս աշնանցամաք աերևները կառաղի մրրիկի առջևից։ Այդ թնդանօթները, որ արձակում են մեզ վրա, մնանից են խլել. մեր զէնքը գործ են ղնում մեր դէմ—իսկ այդ աներկիւդ, անձնանուէր և ճարպիկ զինուորներին կառավարում է. որպէս ընդհանուր հրամանառար, մի հմուտ, փորձառու և հասառամիտ մարդ, որպիսին է՝ Միսիթար սպարապետը։

—Ես առանց կեղծելու, առանց չափազանցութեան հաղորդեցի ձեզ այն բոլոր աեղեկութիւնները, ինչ որ մեծ աշխատութեամբ ձեռք էի բերել թշնամու գործողութիւնների վերաբերու-

—Այդ կառաղի ապստամբութիւնների, այդ գաղանային շարժումների դիմաւորն է մի մարդ, որին ես այլ անօհա տալ չեմ կարող, բայց միայն կաչել անգութ հրէշ, որի մօտ առաջարուսի բռնոր ճիւտզներին կարելի է գառնումներ համարել: —Ես Դավիթ-քէկի մասին եմ խօսում, իսկ նրա գործակիցը, Տաթևի Ներսէս եպիսկոպոսը, Օմարի և Եպիգիգի նման արինարու է, իսկ Հարան-ալ-Շաշիդի նման անողպեսէի: Դա իր մալեւանդ հայրենասիրութեամբ կամնաւմ է սրով և որինով մաքրել այն երկիրը, որ մի ժամանակ, իր կարծիքով, պատկանելիս է եղել իր ողպի նախնիքներին և աչ մեզ: Ուրեմն մեր դէմ են երկու սարսափելի ուժեր՝ ժազազրդի և կրօնի ներկայացուցիչները: Այդ ուժերի գէմ պատերազմնել շատ գժաւարին է, երբ ամբոխը կուրօքին հպատակում նրանու հայնին: Չը խոսափանել թշնամու ո-

թեամբ: Այժմ մնամ է ինձ բացատրել մեր պաշարված բերդի գրութիւնը: Զեզ յայտնի է, որ երեք ճանապարհով միայն կարելի է մօտենալ մեր բերդին. առաջինը Գեղվայ գետի ձորամիջով, իսկ երկրորդը և երրորդը՝ Հալիձորի գետի ստորին և վերին կողմերից: —Այդ երեք ճանապահները բըսնված են թշնամու զօրքերով: Բայինդուր իշխանը, Մէլիք-Փարսադանը և Աթանգիւ գնդապետը բըսնել են Գեղվայ գետի անցքը: Միիթար սպարագետը բանել է Հալիձորի գետի վերին անցքը: Իսկ Դավիթ բէկը և Ներսէս եպիսկոպոսը բանեն Հալիձորի գետի ներքին անցքը: Մենք գըտնված ենք քարե որկզի մէջ. ոչ մի կողմէց փախատի ճանապարհ չաւնենք:

Վէղիրը վերջացրեց իր զեկուցումը: Դանը կամ բալորբին չէր լսում, կոմ եթէ լսում էր, գժաւարունում էր հաւատու իր ոկանիներին: Նո երե-

սժովը կը սպասի նրանց գործքերի հետեւ-
անքներին։ Մասնաժողովը միայն հարց-
ում է, արդեօք կարելի՞ է երկու մինիս-
լութիւններ հիմնել միմիայն կառավարու-
թեան հրամանով։ Ուրիշ ոչ մի երկրում
ու թոյլ տուած չէ։ Գերմանիայի մէջ իշ-
ան բիսմարկ փորձեց նոր մինիսարութիւն
իմնել ֆինանսական օրէնքի օգնութեամբ,
ոյց ազատամիտները անխնայ քննադա-
եցին այդ օրէնքը։ Մի և նոյնը կատար-
եցաւ իտալիայի մէջ։ Անհրաժեշտ է պատ-
ամաւորների ժողովի և կառավարութեան
շաղրութիւնը դարձնել այս նշանաւոր
արցի վրա։ Բայց եթէ ժողովը ուրիշ կերպ
ո կարողանար բողոքել, եթէ ոչ մինիսա-
րութեանը իշխանութենից զրկելով, նրա ա-
ատութիւնը շափազանց սահմանափակված
է լինէր։ Գամբետտա պատասխանեց.
Հանրապետութեան նախագահը իրաւունք
նէր նոր մինիստրութիւններ նշանակել,
և զպէս պատգամաւորների ժողովն էլ իրա-
ւունք ունի կրեդիտ չը բանալ։ Կառավա-
րութիւնը պատրաստ է հպատակներ պատ-
ամաւորների ժողովի կամքին, միայն թէ
ուղղակի յայտնի։ Կառավարութիւնը
արող է համապատասխան օրինադիմ ա-
աջարկել և մինիստրութիւնները ուրիշ
ամանակ հիմնել։ Միջթէ մասնաժողովը չէ
արող յետ առնել իր յայտնած կարծիքը։
Մասնաժողովը, պատասխանեց Ռիբօ, ոչինչ
ունի յետ առնելու, որովհետեւ նա ոչինչ
է առաջարկել։ Այստեղ միայն քաղաքա-
րի կերպով մտքերի փոխանակութիւն է
առարկում պատգամաւորների ժողովի և
առավարութեան մէջ։^ա Հարցը քուեարկե-
աց յետոյ կրեդիտը հաստատվեցաւ 380
այների մեծամասնութեամբ 103-ի դէմի^ա

այնքան բաժանեալ, որ երբ ժողովի՝ անհնար ա-
տի ըլլայ իրեն անմիջական որոշում տալ. ան-
համար երեսփոխանք աւելի լաւ սեպեցին
նախ մէջերնին զանազան հարցերու նկատմա-
համաձայնութիւն մը գոյացնեն և ապա ժողովվ
որպէս զի որոշում տալն ալ դիւրին ըլլայ.—
րոշելու դժուար կէտը սա է, արդեօք և պէտք
սպասել որ կառավարութիւնը նախ իր պատ-
իանը տայ հրաժարականի մասին և վերջը Ա-
ժողովը իր որոշումը հաղորդէ հրաժարակա-
մասին։—Այս վերջի կարծեաց պաշտպանն
կըսեն թէ աղջն է որ նախ կընտրէ պա-
րիարքը և ապա կառավարութիւնը կը վաւեր-
նէ այդ ընտրութիւնը. ուրեմն նախ աղջին ա-
է հրաժարականն ալ ընդունել կամ մերժ
Մանաւանդ որ Բ. Դուռն ալ անշուշտ որոշ-
մը տալու համար պիտի ուղէ մեր Ազգ. Ժո-
վոյ կարծիքն զիտնալ. Խակ հակառակ համոզ-
ունեցողները կըսեն. Եթէ պատրիարքը իր հր-
ժարականը միայն աղջին խրկած ըլլար, Խնդ-
շատ պարզ կըլլար, բայց քանի որ մի և ն-
ժամանակ կառավարութեան ալ խրկած է, խ-
դիրը ուրիշ կերպ կըլլայ. Եթէ Ազգ. Ժող-
մերժէ հրաժարականը, բայց կառավարութիւ-
նդունի, այն ատեն Բնչ պիտի ընենք. տ-
պիտի տանք. եթէ տեղի տանք, աղջին աղջեց-
թիւնը շատ պակսած կըլլայ Դրան մօտ. պնդ-
պիտի, կառավարութեան հետ վէճ պիտի ծո-
և հետեւութիւնը ամեն կերպով վեասսեկար պի-
լլայ աղջին. Խակ եթէ յանկարծ հակառակ ս-
րագան պատահի, Ազգ. Ժողովը Ներսէս սր-
դանի հրաժարիւ օգտակար դատէ, և Բ. Դու-
ռայդ հրաժարականը մերժէ, այն ատեն աղջը ի-
նին պստիկ մնացած պիտի ըլլայ, և Ներ-
սրբազան ալ ամենին չը պիտի ուղէ պի-
տիարք ըլլալ. Հետեւաբար կըսեն, քանի որ
Խնդիրը կառավարութեան որոշմանց հետ ս-
յարաբերութիւն ունի. Հարկ անհրաժեշտ է ն-
կառավարութեան կարծիքը զիտնալը.—Մի-
այս առաւոտ այնպէս կը կարծուի որ արդար
թեան գործոց նախարար ձևաէթ բաշան պ-
աօնապէս չէ ներկայացուցած նախարարոց
զովին պատրիարքի պատճառարանեալ հրա-

այնքան բաժանեալ, որ երբ ժողովի՝ անհնար պիտի ըլլայ իրեն անմիջական որոշում տալ. անոր համար երեսփոխանք աւելի լաւ սեպեցին որ նախ մէջերնին զանազան հարցերու նկատմամբ համաձայնութիւն մը գոյացնեն և ապա ժողովվին, որպէս զի որոշում տալն ալ դիւրին ըլլայ:—Որոշելու դժուար կէտը սա է, արդեօք և պէտք է սպասել որ կառավարութիւնը նախ իր պատասխանը տայ հրաժարականի մասին և վերջը Ազգ. Ժողովը իր որոշումը հաղորդէ հրաժարականի մասին:—Այս վերջի կարծեաց պաշտպաններն կըսեն թէ ազդն է որ նախ կընտրէ պատրիարքը և ապա կառավարութիւնը կը վաւերացնէ այդ ընտրութիւնը. ուրիմն նախ ազգին անկ է հրաժարականն ալ ընդունել կամ մերժել. Մանաւանդ որ Բ. Դուռն ալ անշուշտ որոշում մը տալու համար պիտի ուզէ մեր Ազգ. Ժողովոյ կարծիքն զիտնալ, իսկ հակառակ համոզում ունեցողները կըսեն. Եթէ պատրիարքը իր հրաժարականը միայն ազգին խրկած ըլլար, խնդիրը չատ պարզ կըլլար, բայց քանի որ մի և նոյն ժամանակ կառավարութեան ալ խրկած է, խընդիրը ուրիշ կերպ կըլլայ: Եթէ Ազգ. Ժողովը մերժէ հրաժարականը, բայց կառավարութիւնը ընդունի, այն ատեն ինչ պիտի ընենք. տեղի պիտի տանք. եթէ տեղի տանք, ազգին ազդեցութիւնը չատ պակսած կըլլայ Դրան մօտ. պնդենք պիտի, կառավարութեան հետ վէճ պիտի ծագի և հետեւթիւնը ամեն կերպով վեասուկար պիտի ըլլայ ազգին: Իսկ եթէ յանկարծ հակառակ պարագան պատահի, Ազգ. Ժողովը Ներսէս սրբազնի հրաժարիլը օգտակար դառէ, և Բ. Դուռը այդ հրաժարականը մերժէ, այն ատեն ազգը ինքնին պստիկ մնացած պիտի ըլլայ, և Ներսէս սրբազնն ալ ամենին չը պիտի ուզէ պատրիարք ըլլալ: Հետեւաբար կըսեն, քանի որ այս խնդիրը կառավարութեան որոշմանց հետ սերայարաբերութիւն ունի. հարկ անհրաժեշտ է նախ կառավարութեան կարծիքը զիտնալը:—Մինչ այս առաւօտ այնպէս կը կարծուի որ արդարութեան գործոց նախարար ձէ վտէթ բաշան պաշտօնապէս չէ ներկայացուցած նախարարաց ժողովին պատրիարքի պատճառաբանեալ հրաժա

ազգը իր և օսմանեան տէրութեան շահերն
որմէ տարբեր չը դիաեր, ուստի ժողովը կա-
վարութիւնէն կը խնդրէ ո՞յ պատրիարքի հը-
ժարականը մերժէ, և հաճի վերջ տալ այն
նգատանաց, զոր պատրիարքը կը ներկայաց-

Հմենէն աւելի հաւանական է որ այս որո-
մը ընդունելի ըլլայ ժողովէն. թէպէտ մաս
կայ, որ պատրիարքի հրաժարականը ինչ որ
ըլլայ ընդունել և տեղապահ մը կարգել,
նօնաւոր պատասխանառու վարչութիւն մը
որել և ասով ազգը իր գործերը իր ձեռքովը
սած կըլլայ, մինչև որ Բ. Դրան հետ յարա-
ութիւնք լաւանան։ Այս առաջարկութիւնն
բաւական համամիտներ ունի։

Հրաժարականի խնդրոյն վրայ մեր թերթերը
րեսոր յօդուածներ չունեն. սովորական եղած
նի մը բացատրութիւնք կը գործածուին. —
Քանթ, Սթամպուլ, Ֆար քիչ կը գրեն, բայց
րձր աեսակէտներով. — Թիւրք թերթերը կը
յտարարեն թէ պատրիարքները դեսպանաց
ո ո և է յարաբերութիւն պէտք չէ ունենան,
ով կուզեն հասկցնել թէ Ներսէս պատրիարք
զապարտ է այսպէս ընելուն և թէ ապագային
զ ով ալ ըլլայ պատրիարք, այլ ևս դեսպանաց
ո յարաբերութիւն հաստատելէ զգուշանա-
են.

Հայկակ

«ՄՇԱԿԻ, ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱՋԻԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆԻՑ

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒԻՐԴ, 8 դեկտեմբերին Լրա-
ռները գեկտեմբերի 8-ից հաղորդում են.
տական խորհրդին ներկայացվեցաւ Փի-
նսների մինիստրի առաջարկութիւնը.
բանկ հիմնել, որպէս զի միջին չափից
սկաս բաժին ստացող գիւղացիները հո-
ր գնելու. Ժամանակ կը եղիտ ունենան:
ւուզ ընտանեկան (?) բոլոր գործերը,
ոնք վճռվում էին վարչական ձևով, պե-
սկան պօլիցիայի բաժնի մէջ, կը յանձն-
ն խնդիրքների մասնաժողովին:

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 8 դեկտեմբերի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի մագիստրոսէ 93 լ. 25 կ., երկրորդ 90 լ. 75 կ., բորդ 91 լ., չորրորդ 90 լ. 62 կ., ներկան 5% առաջին փոխառութեան տոմսակը մագիստրոսէ 224 լ. 62 կ., երկրորդ 216 լ. 75 արևելեան առաջին փոխառութեան մասակը արժէ 90 լ. 12 կ., երկրորդ 90 25 կ., երրորդ 90 լ. 25 կ., ոսկի 7 լ. կ.: Ռուսաց 1 լուրի Լօնդօնի վրա արժէ 31 պէնս, ռուսաց 100 լ. Համբաւրգի արժէ 216 մարկ, Փարիզի վրա 266 անկ 75 սանտիմէ

ԻՐԱԳԻՐ—ԻՐԱՏԱՐԱԿՈՂ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

այն լոռութիւն եմ պահանջում: Այն խօսքերը,
ոցմով աշխատում էիք յուսահատացնել ինձ,
և չը յաջողվեցաւ ձեզ, —կարող են առլի հեշ-
թեամբ յուսահատացնել իմ զօրապետներին:
անց մօտ ոչինչ մի խօսեցէք:

Նա դուրս եկաւ սենեակից: Վշտացած վէզիրը
ու մտախոհութեան մէջ հետևում էր նրան: Ամ-
փի բակում մի խումբ ծառաներ, վառած ջահե-
ծեռներին բռնած, սպասում էին նրան: Երբ
սան իրանց տիրոջ յայտնվելը, կարգով շարավե-

Նրա առջև, լուսաւրեցին նրա պալին։ Խանը
նոց դէպի մնծ դահլիճը, ուր այդ միջոցին հա-
քված էին նրա զօրապետները և նշանաւոր
շտօնակաները։ Բոլորը ընդունեցին նրան ընդ-
ուոր երկրպագութեամբ։ Նա նստեց իր պատ-
հաւոր տեղը, մնացածները ստքի վրա կանգ-
նեց, լոււթեամբ սպասում էին լսել նրա հրա-
ւը։ Նա հանդիսաւոր կերպով սկսեց խօսել,
ինչ եղրակացութիւնների հասցրեց իր և վէզի-
հետ ունեցած համաձայն խորհուրդը։ Եւ սկսեց

Հանդներ տալ, ի հարկէ, բոլորովին հակառակ
իրի կարծիքին։ Իր ժողովիկ ճառը նա վերջաց-
այդ խօսքերով.

— Առաջոտեան նամազը կատարելուց յետոյ,
ք կը սկսեմք կախվը դրանով, որ այդ բերդում
սված բոլոր հայ բնակիչների գլուխները կը
նք մեր թնդանօթների մէջ և կարձակենք
առ Բանահամայ ունակնու...

ալորը ուրախութեամբ ընդունեցին խանի հրա-
ռը, և մինչև զետին երկրապեղով, սկսեցին
այս նոր Խեղութեամբ:

Եղիշը լուս կացաւ. «Ճնշ յը խօսեց:
(Կը շբառմանկալի)